

freds (Thorup). Han trostede sig nok med, at om ogsaa en Del af de Fiskearter, der nu findes i Limfjorden, vilde forsvinde, vilde der nok komme andre af de Arter igjen, som vare der i gamle Tider; men det skulle vi ikke troste os ved, thi dengang var det især Sildefiskeriet, som gav et stort Udbytte, ligesom det ogsaa dengang var meget rigere i Belterne og i Sundet, end det er nu. Vi skulle derfor ikke troste os med, at det kommer igjen, og jeg tror, det vil være heldigt at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om vi ikke ved en Dæmning vilde bewirke, at baade Fjlynder-, Lorfis-, Østers- og Hummerfiskeriet vilde ødelægges, hvilket ogsaa vilde være en saa betydelig Skade for den fattige Del af Befolkningen — her kan det jo nok tillades at tale om den fattige Del af Befolkningen — at vi maa betænke os to Gange, inden vi gaa hen og anlægge en saadan Dæmning, der helt vil forandre Fiskebestanden i Limfjorden. At Overfømmelserne i Nisum Bredning ogsaa vilde blive langt større end nu, naar der ikke kommer noget Afløb østeraf, staar ligeledes klart for mig; men det kunde maasse forebygges ved at anlægge et Sluseværk gjennem Dæmningen, saaledes, at man mulig ad den Vej kunde hjælpe dem noget paa begge Sider. Hvis man imidlertid skulde anlægge en saadan Sluse, der kunde forebygge Overfømmelser i Nisum Bredning i højere Grad end nu, tror jeg, det vilde forsøge Befolkningen ved en Dæmning i en saa overordentlig Grad, at den vilde komme til at koste mere end to Gange saa meget som en fast Bro. Nu ere vi jo i den uheldige Stilling, at hvis vi efter at have forhandlet dette Lovforslag maasse gaa ind paa en fast Bro, staar det andet Spørgsmaal, hvad der skal gjøres ved Landtungen ved Harboøre, tilbage, og naar vi saa skulle overveie, om vi kunne eone at anlægge begge Dele, baade den faste Bro over Oddesund og Dæmningsværket paa Landtungen, have vi, dersom vi ikke kunne eone begge Dele, ikke noget Valg, hvorefter vi, naar dette Lovforslag var blevet tilbageholdt lidt længere, indtil den Kommission, der er nedsat, havde endt sit Arbejde, kunde have taget begge Spørgsmaal under Overveielse paa een Gang. Derpaa støtter jeg min Anse, naar jeg siger, at Lovforslaget er kommet for tidligt frem; jeg haaber imidlertid, at det vil blive henvist til et Udvalg, og saa bliver det dets Opgave at overveie, hvad der er kommet frem, og de Oplysninger, som det faar dels fra Indenrigsministeren og dels i den foreløbige Beretning, som formentlig kan ventes fra den Kommission, der skal undersøge Forholdene; men jeg kan ikke negte, at det staar for mig som noget høist uheldigt, at Lovforslaget er kommet frem i dette Dieblis, saaledes som Stemningen hos Beboerne omkring Limfjorden stiller sig. Der er endnu et Punkt, som jeg vilde advare imod og henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa; det er, at der staar i Anmærkningerne: „Man maa derhos, naar Valget maatte

falde paa Opførelsen af en Dæmning, forbeholde sig at bewirke de Merudgifter, som herved vilde paaføres Jernbaneanlægget, fordelte paa de Egne, som vilde komme til at drage Nytte af, at en Dæmning opføres.“ Idet der siges: „de Egne“, vil jeg gjøre opmærksom paa, hvad der skete ved Anlægget af Frederik den Syvendes Kanal, hvor det ogsaa blev sagt i vedkommende Lov, at det skulde fordeles paa de Egne, der nærmest havde Nytte og Brug deraf; men der blev alligevel nævnt i samme Lov, hvilke Amt eller Dele af amter det var, og det blev for det Meste taget amtsvis; men af Ringkjøbing Amt blev der kun taget 4 Herreder. Det samme Udtryk var brugt i Sovejernbaneloven, jeg tror af 1861, idet der ligeledes stod, at Expropriationssummen skulde fordeles paa de Egne, som nærmest havde Nytte af Jernbanerne. Disse Egne bleve alle Amt i Sylland. Dersom man skal tænke sig her „disse Egne“ udtrykt i samme Omfang, vil jeg sige, at da vilde Mangfoldige komme til at deltage i disse Udgifter, som ikke have den allermindste Nytte af Dæmningen. Jeg vilde finde, at netop de, der andrage stærkest om at faae denne Dæmning, maatte være de første til at yde de Bidrag, som her omhandles, og jeg vilde finde det rigtigt, hvis man skulde gaa til en Dæmning, at alle de Bidrag, som de vedkommende Lodsieiere omkring ved Limfjorden vilde yde, først vare tegnede af dem, før vi gik til at give saadanne storartede Anvisninger paa visse Egne, som kunne blive udstrakt saaledes, at der kommer Mangfoldige til at bidrage dertil, som ikke have Nytte af det for 4 Skilling. Det vil jeg principmæssig være imod, og jeg beder det ærede Things Medlemmer ogsaa at være derimod.

Indenrigsministeren (Lobjensen):

Det er navnlig med Hensyn til det sidste Punkt, som det ærede Medlem omtalte, at jeg glemte at udtale mig, da jeg sidst havde Ordet, og jeg vil derfor tillade mig at sige et Par Bemærkninger til, hvad jeg yttrede sidst, navnlig knyttende sig til det sidste Punkt om Fordelingen paa Egnene. Jeg maa begynde med at forudsikke, at det ærede Medlem vel oplæste en Pasfus af Motiverne; men det ærede Medlem maa jo dog ikke overse, at der paa et andet Sted i Motiverne staar: „Forbindelsen over Oddesund er som ovenfor bemærket i den foreliggende Plan paatenkt tilveiebragt ved en fast Bro over Sundet, og Ministeriet er derfor ved Beregningen af de Beløb, der foreslaas yde i Tilskud til Anlægget af det Offentlige gaet ud fra, at en Bro bygges over Sundet.“ Her er altsaa ingenlunde sagt, at Ministeriet tænker paa at støtte en Dæmning, men Ministeriet siger, at inden vi for evige Tider slaa fast gjennem denne Lov, at der skal lægges en Bro — thi jeg antager, at, naar der først er anvendt 1,200,000 Rd. paa en Bro, kommer man ikke let til noget